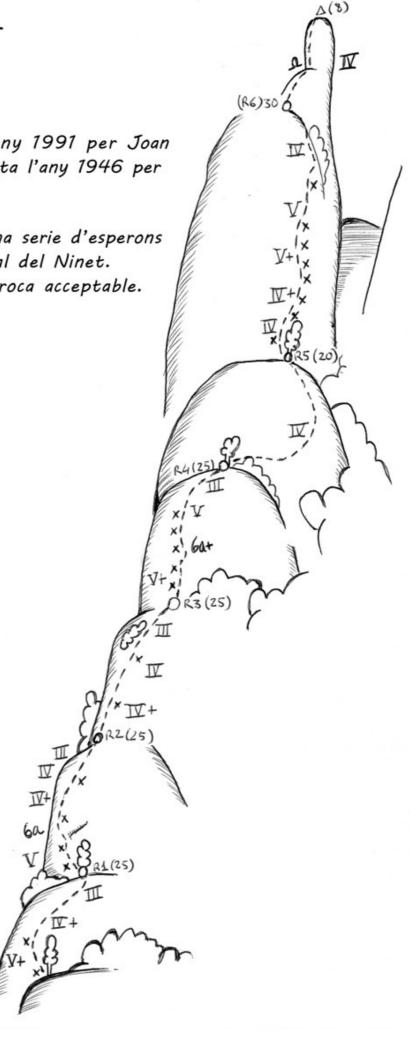
L'ESQUENA DEL NINET CUTRECLUB (MD) 158m

Cutreclub oberta en solitari l'any 1991 per Joan Armengol. Normal del Ninet oberta l'any 1946 per Maria, Francesc i Josep estorach.

Interesant via que va guanyant una serie d'esperons fins situar-se al peu de la Normal del Ninet. Itinerari completament equipat, roca acceptable.

Material: 8 cintes exprés.

A voltes el nom diu molt sobre la via i aquest no és gaire engrescador. No obstant com som curiosos de mena i el premi és pujar al cim del Ninet d'Agulles hi anem a treure el nas... I ens enduem una agradable sorpresa.

Sense ser una meravella la via està prou bé. Una successió de bonys amuntegats amb uns inicis ben verticals que es van rendint a mida que ens apropem al següent esperó. La roca és correcta, bona als trams verticals i més descomposta a mida que la paret ajeu. I que millor que rematar-ho pujant a la Cafetera, 8 metres de roca més aviat discreta i un cimall que assegura la sensació de vertigen tant bon punt ens hi posem de peus.

· Via: Cutreclub

Dificultat: 6a+ (MD)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 158 metres
Grau d'exposició: Mitjà

· Grau de compromís: Mitjà/baix

Equipament: Totalment equipada amb espits

• Material: 8 cintes exprés. Opcionalment una baga i un alien groc per la Normal del Ninet.

Orientació: OestValoració: ***

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Massana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Ens desviem passat el Coll de Guirló direcció al refugi Vicenç Barbé. Al cap de pocs metres de prendre aquest corriol veurem que en surt un altre a mà esquerra (fita), que fent ziga-zagues, puja fins al peu de muralla. Un cop allí resseguim la muralla vers el nord fins que s'acaba la vira. En aquest punt comença la via (espit a peu de via).

La via:

Tots els llargs són de característiques similars, amb un inici vertical que poc a poc va perdent empenta fins arribar al peu del següent esperó. La primera, tercera i quarta reunió es fan en arbres. Les tirades estan totalment equipades amb espits. Per la *Normal del Ninet* pot anar bé una baga per pont de roca (hem substituït el cordino per un de nou) i un alien groc o més petit.

Descens:

Des del cim del Ninet desgrimpem o ens despengem amb cura. Flanquegem aquest pel vessant nord fins un collet i desgrimpem un petit diedre que ens mena als darrers metres de la canal del Ninet. Acabem de guanyar-la amb l'ajut d'unes cordes fixes. Un cop al pla anem a buscar un corriol que ens duu cap a la canal del Cirerer, passant entre el Carbassó i el Dàtil.

El que més m'ha agradat:

- Totes les tirades tenen un inici prou guapo, destacant la primera, segona, quarta i sisena.
- rematar-ho pujant al Ninet, agulla humil però essencial.
- Ombra fins a primera hora de la tarda.